Bayer Zsolt: Jaruzelski hazugsága

2010 június 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A Magyar Nemzet két héttel ezel?tti hét végi mellékletében hosszú interjú jelent meg Jaruzelskivel A tábornok útveszt?i címmel (riporter Stier Gábor). Lapunk mai számában pedig Piotr Gontarczyk cikkét olvashatják, Kiss Gy. Csaba remek fordításában. Gontarczyk lengyel történész, a Nemzeti Emlékezet Intézetének munkatársa, cikke pedig – nyugodtan állíthatjuk – a Magyar Nemzetben megjelent interjú helyreigazítása. A becsület, a tisztesség, az igazság nevében.

Jaruzelski hazudik.

Jaruzelski azt állítja, hogy fogalma sem volt Katyn igazságáról, ám az igazság megismerése után éppen ? hozta nyilvánosságra a tényeket a katyni tömeggyilkosságról, amelyet a szovjetek követtek el. Jaruzelski azt is állítja, hogy nem bánt meg semmit sem, s mindent ugyanúgy tenne ismét, ha döntenie kellene.

Jaruzelski hazudik – mert minden kommunistának, eo ipso, muszáj hazudnia.

Ha nem hazudnának, összeomolnának, s vagy meghalnának önmaguktól, vagy muszáj lenne öngyilkosságba menekülniük. Ebb?l pedig az is következik, hogy az a kommunista, amelyik nem hazudik, nem kommunista többé. Az igazmondáshoz el?bb vissza kell térni – meg kell térni – a kommunizmus poklából. Jaruzelskit tételesen megcáfolja a lapunkban olvasható mai írás. S Katynhoz csak egyetlen mondat: aki lengyelként „nem tudta”, mi történt a katyni erd?ben, az éppen olyan volt, mint az a magyar, aki „nem tudta”, mi történt 1956-ban. Aki 1956-ról mint ellenforradalomról beszélt és beszél, és a „börtönb?l kiszabadult fasiszta hordák gyilkolták a becsületes kommunistákat” mondatot egyetlenegyszer is kiejtette a száján, azzal nincs mir?l beszélni. Az nem is ember. Az az ember alatti min?ség. Annak muszáj hazudnia egész életében. Innen kéretik értelmezni, mondjuk, Havas Szófia ominózus kijelentéseit, mely kijelentések büntetlenül elhangozhatnak a köztársaság nagyobb dics?ségére.

Lengyelország megszállása, a gulágok létezése, 1956, 1968, az ukrajnai mesterséges éhínség, a lengyel 1970 és 1981, Katyn, Rákosi, a téeszesítés, a megtorlás, Nagy Imre és társai, Sztálin és Berija és az összes többi egészen Kun Béláig visszamen?leg, aki bármelyikben részt vett, az csak hazudhat, másképpen nem viselheti el. Vagy megtérhet, és akkor élete végéig gyónnia és vezekelnie kell. Ez utóbbiból van nagyon kevés. A hazugságból és hazugságba menekül?b?l rengeteg. Majdnem az összes az. Jaruzelski is. Vagy Biszku Béla. Aki szintúgy azt meri mondani, hogy nem bánt meg semmit, s hogy Nagy Imréék megérdemelték sorsukat. Ökölbe szorul a kéz. Gyilkos indulatok öntik el az embert, jogosan. Mégis: feleslegesen. Mert a földi igazságtétel és igazságszolgáltatás elmaradtával már csak az égi igazságtételben bízhatunk. Vagy abban, hogy mindegyikkel megtörténik majd az utolsó órán az, ami Kádárral megtörtént. Hogy bele?rülnek önnön létezésükbe és cselekedeteikbe. Mert ha nincs tovább hova hátrálni, ha nincs többé hazugság, mondtam már, ezeknek csak a halál és az ?rület marad.

Addig is olvassák mai lapunkban Piotr Gontarczyk írását.

A becsület, a tisztesség, az igazság nevében. A kérlelhetetlen antikommunizmus is csak ennyi.

Becsület, tisztesség, igazság dolga.
Bayer Zsolt , magyarhirlap.hu

Ajánló